

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz.: 3547)

képviselésében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

kamarai lajtromszám: 18925
KASZ-szám: 36060432
Székhelye: 1081 Budapest, Kiss József u. 7. II/1.
Levélcím: 1366 Budapest 5. Pf.: 35.
Telefon/fax: 06-20-289-6384/36-1-239-1855
E-mail címe: galambosugyved@gmail.com
Adószám: 18150409-1-42
Bankszámlaszám: UniCredit Bank 10918001-00000116-54080003

Az irat elektronikus iratot készített másolat
2019 DEC 03.

12

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI ELJÁRÁSI KOLLÉGIUM 4.	
Ügyszám: IV/02021-0/2019		FÓLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:	
Alkotmánybíróságnak		Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-irat	
elektronikus benyújtás		Érkezett: 2019 DEC 03.	
Érkezett: 2019 DEC 18.		PÉLDÁNY: 1 v. 1 példány	
Példány: 1		MELLÉKLET: 1 KÖZTÜK: megh.	
(Fővárosi Törvényszék útján)		FÓLAJSTROMSZÁM UTÓIRATON: 22k 200494/18	
Melléklet: 8 db		Kezelőiroda: me	

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 26.§ (1) bekezdése alapján állapítsa meg,

- a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 29.§ (1) bekezdésének és 48.§ (1) bekezdés 1) pontjának, 102. § d) pontjának;
- a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 608.§ (1) bekezdésének,
- az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (E-ügyintézési törvény) 9.§ (1) bekezdés b) pontja alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 41. §-ának (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

A megsemmisíteni indítványozott jogszabályi rendelkezések a következők:

Kp. 29. § [Elektronikus technológiák és eszközök alkalmazása]

22k J.

(1) Az elektronikus kapcsolattartásra a polgári perrendtartás szabályait kell megfelelően alkalmazni.

Kp. 48. § [Visszautasítás]

(1) A bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha

[..]

l) a beadványok elektronikus előterjesztésére köteles felperes vagy a jogi képviselő a keresetlevelet nem elektronikus úton vagy elektronikus úton, de nem a jogszabályban meghatározott módon terjeszti elő.

Kp. 102. § [Az elsőfokú bíróság intézkedései a fellebbezés alapján]

Az elsőfokon eljáró bíróság a fellebbezést visszautasítja, ha

[...]

d) a beadványok elektronikus előterjesztésére köteles fellebbezésre jogosult a fellebbezést nem elektronikus úton, nem a kötelezően használandó elektronikus űrlapon vagy elektronikus elérhetősége megjelölése nélkül terjeszti elő.

Pp. 608. § [Kötelező elektronikus kapcsolattartás]

(1) Az E-ügyintézési tv. alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési tv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére.

(2) E fejezet alkalmazása szempontjából jogi képviselőnek kell tekinteni a 75. § (1) bekezdésében meghatározott személyeket, valamint az ügyvédjelöltet és a jogi előadót, ha e törvény szerint a perben eljárhat.

E-ügyintézési tv.

9. § (1) Ha nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján törvény vagy nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, elektronikus ügyintézésre köteles valamennyi, a 2. § (1) bekezdése szerinti ügy tekintetében

[...]

b) az ügyfél jogi képviselője.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

I. A keresetlevél benyújtása

1) A felperes ügyvéd foglalkozású személy, foglalkozását, mint a [REDACTED] [REDACTED] Ügyvédi Iroda tagja gyakorolja.

A felperes, mint magánszemély személyesen eljárva, ügyvédi meghatalmazás csatolása nélkül a **2018. február 19. napján kelt keresetlevéllel** – amelyen két tanú hitelesítette a felperes aláírását – és amely beadványt a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda szerkesztette és jegyezte ellen – **keresetet terjesztett elő a Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa, másodfokon eljáró szerv határozata ellen a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz címezve.**

A keresetlevelet felperes a Budapesti Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa útján, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) alapján terjesztette elő, tekintettel arra, hogy a II. fokú kamarai határozat meghozatalára 2017. december 12. napján hozta meg.

2) Felperes a Fővárosi Törvényszéktől kérte, hogy az alperes jogerős, FF/107/2017. sz. határozatát, az eljárás megszüntetését nem érintve, részben helyezze hatályon kívül és utasítsa a II. fokú hatóságot – az alperest új eljárásra és újabb határozat hozatalára. A határozat kiegészítése iránti kérelem elbírálásáig kérte a per tárgyalásának 30 napra történő felfüggesztését a Pp. 337.§ (1) bekezdése alapján.

Felperes a keresete jogalapját az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.) 60.§ (5) bekezdésében és a Fegyelmi Eljárási Szabályzat 44. § (1) bekezdésében és Pp. 339. § (2) bekezdésében jelölte meg.

Tényként adta elő, hogy az I. fokú hatóság a 2017. június 26. napján kelt 2017. F 118/18. sz. határozatával a felperes, mint ügyvéd fegyelmi eljárás alá vont terhére 4 rb. szándékos fegyelmi vétséget állapított meg, és ezért megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta. Kötelezte továbbá 60.000,- Ft átalányköltség és 1.440,- Ft tételes költség 15 napon belül történő megfizetésére.

A fegyelmi eljárás alá vont ügyvéd, valamint az ügyvéd jogi képviselője a fegyelmi határozat ellen fellebbezést terjesztett elő.

A Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa a 2017. december 12.én kelt FF/107/2017. sz. határozatával az első fokú határozatot – fegyelmi vétség hiányában – megváltoztatta és a fegyelmi eljárást megszüntette. Kötelezte a Budapesti Ügyvédi Kamarát, hogy a Magyar Ügyvédi Kamara bankszámlájára fizessen meg 30.000,- Ft másodfokú eljárási költséget.

A II. fokú kamarai határozat, mivel nem mellőzte az I. fokú határozatból [REDACTED] terhére megállapított 60.000,- Ft költségátalány és 1.440,- Ft tételes költség megfizetését, [REDACTED] kérelmet terjesztett elő a II. fokú határozat kiegészítése iránt. Kérte továbbá 123.190,- Ft, a fegyelmi eljárás során felmerült költsége megtérítését.

A kérelem azonban a keresetindításig nem került elbírálásra.

II. A Fővárosi Törvényszék 22. K. 700.494/2018/3. sorszámú – keresetlevelet visszautasító – végzése

3) A Fővárosi Törvényszék a 2018. április 9. napján kelt 22. K. 700.494/2018/3. sorszámú végzésével a keresetlevelet visszautasította. Kötelezte felperest, hogy fizessen meg az államnak – az adóhatóság külön felhívására – 3.000,- Ft mérsékelt kereseti illetéket [I/2 sz. melléklet].

A Törvényszék a Kúriához címzett, az elektronikus kapcsolattartás szerinti fellebbezési lehetőségről adott tájékoztatást, amelyet a Fővárosi Törvényszéknél kell jogi képviselő útján benyújtani.

Az első fokú bíróság a Kp. 48.§ (1) bekezdés l) pontja, a Kp. 29.§ (1) bekezdése, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 608.§ (1) bekezdése rendelkezéseinek felhívásával a végzést azzal indokolta, hogy a „*felperes saját ügyében jogi képviselőként eljárva terjesztette elő keresetlevelét, azonban azt nem elektronikus úton nyújtotta be, ezért a bíróság a Kp. 48.§ (1) bekezdés l) pontja alapján a keresetlevelet visszautasította.*

A bíróság a rendelkező részben meghatározott eljárási illeték megfizetésére kötelezte a felperest az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A.§ (1) bekezdése alapján, figyelemmel az Itv. 58.§ (1) bekezdés b) pontjára és 58.§ (6) bekezdésére, utalva arra, hogy az illetékre vonatkozó rendelkezés a 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3.§ (1) bekezdésén alapul. A fellebbezési jogról a Kp. 48.§ (4) bekezdése szerint adott tájékoztatást.

III. A felperes indítványozó fellebbezése

4) Felperes a 2018. május 2-án kelt fellebbezésében kérte, hogy a Kúria a Kp. 114. § (4) bekezdése alapján állapítsa meg, hogy a **Fővárosi Törvényszék 22. K. 700.494/2018/3. sorszámú végzése jogszabálysértő, és azt helyezze hatályon kívül és az első fokú bíróságot utasítsa új eljárásra és újabb határozat hozatalára.**

Felperes elsődlegesen a Kp. 35.§ (1) bekezdésére tekintettel kérte, hogy - eredményes fellebbezés esetén - a Pp. 93. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése alapján **az állam megtérítésére kötelezése mellett állapítsa meg felperes javára a fellebbezési perköltségét,** kivéve, ha a bíróság visszautasító döntésére az alperes védiratában foglaltak alapján került sor. Amennyiben a keresetlevelet visszautasító határozat meghozatalát az alperes védiratában indítványozta, felperes kérte az alperes fellebbezési perköltségben való marasztalását, harmadlagosan - a Pp. 386.§ (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezés esetében - a felperes perköltségének megállapítását.

5) **Felperes fellebbezésében állította, hogy az első fokú bíróság végzése jogszabálysértő.** Az eljárásjogi jogszabályok alkalmazása tekintetében a tényállást a Fővárosi Törvényszék nem helytállóan állapította meg, és a jogszabályokat erre tekintettel is tévesen alkalmazta.

Az eljárási jogszabályok alkalmazása tekintetében helyes tényállás a következő:

a) Az alperes a 2017. december 12. napján kelt és 2018. január 23. napján kézbesített II. fokú határozatában a keresetindítás tekintetében olyan kioktatást adott miszerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt az eljárás alá vont ügyvéd, a képviselője, a kamara elnöke a kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre (Pp. XX. fejezet) irányadó szabályok szerint bírósághoz fordulhat.

Felperes véleménye szerint az első fokú eljárásra a Fővárosi Törvényszéknek nem volt hatásköre.

b) A felperes, mint magánszemély a perben a keresetlevél előterjesztése során személyesen járt és jár el.

Felperes mivel saját maga járt el, a keresetlevelet két tanú aláírásával hitelesítette, így az megfelelt a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) rendelkezésének.

A személyes eljáró magánszemély felperes nem volt kötelezett a per elektronikus megindítására és a bírósággal elektronikus kapcsolattartásra.

Az a körülmény, hogy az okiratot (keresetlevelet) 2018. február 19-én a [REDACTED] Ügyvédi Iroda szerkesztette és ellenjegyezte, a perbeli képviselőt nem alapozza meg, mert az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 2. § (1) bekezdés a) és d)-e) pontja külön tevékenységként tünteti fel a jogi képviselőt ellátását, valamint az okiratszerkesztést és az okirat ellenjegyzését.

c) A felperes a perben, mint magánszemély a per vitelére senkit nem hatalmazott meg. **A perben meghatalmazás csatolására erre tekintettel nem került sor.**

Meghatalmazás hiányában a felperes, mint magánszemély [REDACTED] nem minősült jogi képviselőnek abban az esetben sem, ha ügyvéd foglalkozású. *Az első fokú végzés fejrésze is ezt helyesen tartalmazza, mert amennyiben a felperes meghatalmazott útján járt volna el, ezt a végzésnek felkellett volna tüntetnie. A végzés azonban nem tüntet fel meghatalmazottat.*

A keresetlevél sem tünteti fel a jogi képviselővel kapcsolatos adatokat [Kp. 37.§ (3) bekezdés].

d) Felperes keresetlevele nem a Kp. 4.§ (1) és (7) bekezdés 1. d) pontja szerinti közigazgatási hatósági ügyben (Lásd az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Üt.) 12/A. §), hanem kamarai fegyelmi ügyben (Üt. VI. fejezet) keletkezett, **azaz a közigazgatási per a Kp. 4. § (1) és (7) bekezdés e) pontja hatálya alá esik**

A kamarai fegyelmi ügyben Üt. 60.§ (5) bekezdése alapján jogosította fel felperes ügyvédi kamarai tag magánszemélyt a kereset indítására, a **II. fokú határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz.**

A keresetlevelet a **felperes a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz** címezve kérte továbbítani az alperes által.

A perben nincs adat arra, hogy a felperes keresetleveléről miként döntött a Fővárosi Törvényszék, mivel az ügyben hiánypótlásra nem került sor, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az ügyben az áttétellel kapcsolatban nem hozott döntést, továbbá a Fővárosi Törvényszék hatáskörével kapcsolatban sem tartalmaz a végzés jogszabályi indokolást. A 3. sz. visszautasító végzéssel a Fővárosi Törvényszék az alperes védiratát nem kézbesítette felperesnek.

A fegyelmi eljárásokkal összefüggésben az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) „91. Átmeneti rendelkezések” cím 208. § (17) és (22) bekezdése szerint - amely rendelkezések az Üttv. 207.§ (2) bekezdése alapján 2017. október 1-jén lépett hatályba - felperes álláspontja az, hogy a fegyelmi határozat bírósági felülvizsgálata iránti ügyben **a 2018. január 1-je előtt hozott fegyelmi határozatok tekintetében a bírósági eljárást is a korábbi törvényi rendelkezések alapján kell lefolytatni.**

Felperes álláspontja szerint a peres ügyben – a fegyelmi ügy jellegére tekintettel – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jár el, és a keresetet nem az országos fegyelmi

bizottság, mint alperes ellen indította meg felperes, mivel ilyen per csak 2019. január 1-je után, illetve a regionális fegyelmi bizottságok megalakulása után indítható.

6) A jogszabálysértő „keresetlevél visszautasítása” döntésre tekintettel, a fellebbezés elbírálására vonatkozó jogszabályokat felperes - alapvetően – az alábbiakban jelöli meg:

a) A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 29.§ (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

Kp. 4. § [A közigazgatási jogvita]

(1) A közigazgatási jogvita tárgya a közigazgatási szerv közigazgatási jog által szabályozott, az azzal érintett jogalany jogi helyzetének megváltoztatására irányuló vagy azt eredményező cselekményének, vagy a cselekmény elmulasztásának (a továbbiakban együtt: közigazgatási tevékenység) jogszerűsége.

(2) Közigazgatási jogvita a közszolgálati és a közigazgatási szerződéses jogviszonnyal kapcsolatos jogvita is.

(3) Közigazgatási cselekmény

a) az egyedi döntés;

(7) E törvény alkalmazásában

1. közigazgatási szerv:

[...]

d) a köztestület, a felsőoktatási intézmény, és annak önálló feladat- és hatáskörrel felruházott tisztségviselője vagy szerve,

e) a jogszabály által közigazgatási cselekmény megvalósítására feljogosított egyéb szervezet vagy személy;

Kp. 12. § [Hatáskör]

(1) A közigazgatási és munkaügyi bíróság hatáskörébe azok a közigazgatási perek és egyéb közigazgatási bírósági eljárások tartoznak, amelyek elbírálását törvény nem utalja a törvényszék vagy a Kúria hatáskörébe.

[...]

(3) A törvényszék dönt

d) a köztestületi jogvitában.

Kp. 26. § [Képviselő]

(1) A képviselőre a polgári perrendtartás szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

[...]

Kp. 27. § [Kötelező jogi képviselő]

(1) A törvényszék és a Kúria előtt, továbbá a közigazgatási szerződéssel kapcsolatos perben a jogi képviselő kötelező.

[...]

(4) A kötelező jogi képviselőre egyebekben a polgári perrendtartás szabályait kell alkalmazni.

VI. FEJEZET
EGYÉB ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

Kp. 28. § [Beadvány]

(1) A beadványt elektronikus úton, postai úton vagy közvetlenül a bíróságnál kell benyújtani. A postai úton benyújtott beadvány előterjesztési ideje a postára adás napja.

(2) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a keresetlevélre, a védíratra, a keresetlevél és az ügy iratainak továbbítására, valamint a perorvoslati kérelemre a beadványok szabályait kell alkalmazni.

(3) A beadványokra egyebekben a polgári perrendtartás általános szabályait kell megfelelően alkalmazni. A beadványok hiányosságai esetén – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a polgári perrendtartás általános szabályai szerint van helye hiánypótlásnak.

Kp. 29. § [Elektronikus technológiák és eszközök alkalmazása]

(1) Az elektronikus kapcsolattartásra a polgári perrendtartás szabályait kell megfelelően alkalmazni.

Kp. 35. § [Költségek]

(1) A költségekre a polgári perrendtartás szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy

- a) az érdekelt által támogatott fél pernyertessége esetén a pervesztes fél köteles megfizetni az érdekelt perköltségét,
- b) az érdekelt által támogatott fél pervesztessége esetén az érdekelt a pernyertes fél perköltségének azt a részét köteles megfizetni, amely az ő perbeli részvétele folytán merült fel.

VIII. FEJEZET
INTÉZKEDÉSEK A KERESETLEVÉL ALAPJÁN

Kp. 45. § [A keresetlevél vizsgálata]

(1) Az elnök a keresetlevelet haladéktalanul, de legkésőbb a bírósághoz érkezését követő nyolc napon belül megvizsgálja annak megállapítása érdekében, hogy nincs-e helye

- hiánypótlásnak,
 - a keresetlevél áttételének,
 - a keresetlevél visszautasításának vagy
- [...]

Kp. 46. § [Hiánypótlás]

(1) Ha a keresetlevél nem felel meg a törvény által meghatározott alaki követelményeknek, vagy azt kötelező jogi képviselő esetén nem jogi képviselő útján nyújtották be, a bíróság a felperest a hiányok megjelölése mellett, rövid határidő tűzésével azok pótlására hívja fel.

(2) A felhívásban a bíróság tájékoztatja a felperest a hiánypótlás módjáról, és figyelmezteti a hiánypótlás elmaradásának következményeire.

(3) Ha a jogi képviselő nélkül eljáró felperes keresetlevele az alperes megjelölésére vonatkozóan hiányos, ellentmondásos vagy más okból kiegészítésre vagy kijavításra szorul, hiánypótlásnak csak akkor van helye, ha az alperes személye a vitatott közigazgatási cselekményből vagy az arra vonatkozó jogszabályokból nem állapítható meg.

Kp. 47. § [Áttétel]

(1) Ha a keresetlevélből vagy mellékleteiből az tűnik ki, hogy az ügy más bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, vagy a perre más bíróság illetékes, és ez a bíróság vagy hatóság az iratokból megállapítható, a bíróság a keresetlevelet ehhez a bírósághoz vagy hatósághoz átteszi. A bíróság az áttételről a keresetlevél bíróságra érkezésétől számított nyolc napon belül határoz.

(2) Az áttételt elrendelő végzést a felekkel közölni kell.

Kp. 157. § [Átmeneti rendelkezések]

(1) Ezt a törvényt a 2018. január 1. napján vagy azt követően előterjesztett keresetlevél alapján indult eljárásokban kell alkalmazni.

b) A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

21. Kötelező jogi képviselő

Pp. 72. § [Kötelező jogi képviselő, a kötelező jogi képviselő alóli kivételek]

(1) A peres eljárás során a jogi képviselő kötelező, kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik.

(2) Törvény eltérő rendelkezése hiányában **nem kötelező a jogi képviselőt a járásbíró hatáskörébe tartozó perekben – ideértve a fellebbezési és perújítási eljárást is –, valamint a járásbíró hatáskörébe tartozó perrel összefüggő felülvizsgálati eljárásban az ellenkérelmet előterjesztő fél számára.**

Pp. 75. § [Eljárásra jogosultak kötelező jogi képviselő esetén]

(1) **A 72. § (1) bekezdésének alkalmazásában jogi képviselőnek kell tekinteni:**

a) az ügyvédet és **az ügyvédi irodát,**

b) a kamarai jogtanácsost, az ügyvédi tevékenységről szóló törvényben meghatározott körben,

c) a jogi személy bíróság képviselőjére jogosult bírót és bírósági titkárt,

d) a Legfőbb Ügyészség képviselőjére jogosult ügyészt, valamint

e) törvényben meghatározott egyéb személyeket.

(2) Ha a jogi képviselő kötelező – törvény eltérő rendelkezése hiányában –

a) **a jogi szakvizsgálóval rendelkező személy saját ügyében,**

jogi képviselő nélkül is eljárhat, őt úgy kell tekinteni, mintha jogi képviselővel járna el.

[...]

(4) A (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alkalmazása esetén a jogi szakvizsgálóval rendelkező félnek a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okiratot, az azzal egyenértékű okiratot vagy ezek hiteles másolatát azon eljárási szakaszban történő első jelentkezésekor kell a bíróságnak bemutatnia vagy a beadványához csatolnia, amelyben a jogi képviselőt a fél számára kötelező.

Ha a jogi szakvizsga megszerzését igazoló okiratot, az azzal egyenértékű okiratot vagy ezek hiteles másolatát a bíróságnak bemutatják, ennek tényét elegendő a jegyzőkönyvben rögzíteni, azt az iratokhoz nem kell csatolni.

24. A perköltség viselése

Pp. 80. § [A perköltség fogalma]

A perköltség a félnél – a perben vagy azt megelőzően – a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen felmerült minden költség, ideértve a bíróság előtt történő megjelenéssel szükségképpen felmerült keresetkiesést is.

Pp. 81. § [A felszámítás]

(1) A fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti.

[...]

Pp. 83. § [A perköltségviselés általános szabályai]

(1) Törvény eltérő rendelkezése hiányában a pernyertes fél perköltségét a peresztes fél téríti meg.

[...]

Pp. 86. § [A szükségtelenül okozott perköltség vagy perköltségrész viselése]

(1) Ha a fél a perfelvételi szakban a vele szemben érvényesített jogot és kérelmet az arra vonatkozó védekezésének előterjesztése nélkül elismeri, és a perre nem adott okot, a perköltségét az ellenfél téríti meg.

(2) Az a fél, aki egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végez, egyes perbeli cselekményekkel indokolatlanul késedelmeskedik, valamely határnapot vagy határidőt mulaszt vagy más módon, akár a perben akár azt megelőzően az ellenfélnek feleslegesen, a perköltség körébe tartozó költséget okoz, ezek megtérítésére a per eredményére tekintet nélkül köteles.

Pp. 93. § [Elkülönített perköltségrész viselése]

(1) A 83–92. § alkalmazása során nem lehet figyelembe venni a perköltségnek azt a részét,

a) amelyet törvény értelmében tanú, szakértő vagy a perben nem álló más személy térít meg,

b) amelyet a fél törvény értelmében a per eredményére tekintet nélkül térít meg, és

c) amely a bírósági szervezet érdekkörében felmerült – egyébként elhárítható – ok következtében merült fel.

(2) A bíróság az (1) bekezdés szerinti perköltségrész viseléséről a felszámítását követően nyomban dönthet. A határozat ellen külön fellebbezésnek van helye.

(3) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti perköltségrészt jogszabályban meghatározott módon az állam téríti meg.

XLVI. FEJEZET

AZ ELEKTRONIKUS KAPCSOLATTARTÁS

156. A törvény rendelkezéseinek alkalmazása elektronikus kapcsolattartás esetén, valamint az elektronikus kapcsolattartás igénybevétele

[...]

Pp. 608. § [Kötelező elektronikus kapcsolattartás]

(1) Az E-ügyintézési tv. alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési tv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére.

(2) E fejezet alkalmazása szempontjából jogi képviselőnek kell tekinteni a 75. § (1) bekezdésében meghatározott személyeket, valamint az ügyvédjelöltet és a jogi előadót, ha e törvény szerint a perben eljárhat.

c) Az elektronikus ügyintézés és bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (E-ügyintézési tv.) az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

1. § 29. jogi képviselő: jogszabály eltérő rendelkezése hiányában az ügyfél képviseletében eljáró ügyvéd, ügyvédi iroda és kamarai jogtanácsos;

9. § (1) Ha nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján törvény vagy nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, elektronikus ügyintézésre köteles valamennyi, a 2. § (1) bekezdése szerinti ügy tekintetében

[...]

b) az ügyfél jogi képviselője.

d) Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) - 207. § (3) bekezdése alapján 2018. január 1-jén hatályba lépett - 139. §-a az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

61. Közigazgatási per

Üttv. 139. § (1) A jogerős határozatot az eljárás alá vont személy és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevél benyújtásának a fegyelmi határozat hatályosulására halasztó hatálya van kivéve, ha a fegyelmi tanács a fegyelmi határozat azonnali végrehajtását rendelte el.

(2) A Magyar Ügyvédi Kamara elnöke az országos fegyelmi főbiztosot a határozat bíróság előtti megtámadására utasíthatja.

(3) A pert az országos fegyelmi bizottság ellen kell megindítani.

(4) A bíróság határozatában a jogsértő, illetve az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértéssel meghozott fegyelmi határozatot megsemmisíti és

a) az elsőfokú fegyelmi tanácsot új eljárásra utasítja,

b) az elsőfokú fegyelmi tanácsot az eljárás megszüntetésére utasítja, vagy

c) az elsőfokú fegyelmi határozatot hatályában fenntartja.

(5) A fegyelmi eljárás jogerős befejezéséről a bíróság a határozat kivonatának megküldésével értesíti a bejelentőt. A határozat kivonata nem tartalmazhat ügyvédi titkot, illetve olyan adatot, amelynek megismerésére a bejelentő nem jogosult.

Üttv. 208. § (17) Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény alapján kiszabott fegyelmi büntetéshez fűződő hátrányos jogkövetkezményekre a fegyelmi büntetés kiszabásakor alkalmazandó szabályokat kell alkalmazni.

[...]

(22) 2019. január 1-jéig, de legkésőbb a regionális fegyelmi bizottságok megalakulásáig a fegyelmi eljárásokat az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény rendelkezései szerint kell lefolytatni. A regionális fegyelmi bizottságok szabályszerű megalakulásáról a Magyar Ügyvédi Kamara hivatalos honlapján közleményt tesz közzé.

7) Felperes fellebbezési indokolását, az első fokú végzésnek jogszabályt sértő tartalma tekintetében az alábbiakban terjesztette elő:

a) Az első fokú bíróság a felperes kérelmét, nem azzal az alperessel szemben hozta meg, amelyet a felperes megjelölt.

A visszautasító végzést alperesként a Magyar Ügyvédi Kamarát jelölte meg, a felperes ezzel szemben a keresetét - a másodfokon eljár - **Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa** ellen terjesztette elő. [Kp. 4. § (7.) bekezdés e) pont.]

Az első fokú bíróság erre tekintettel a Kp. 18.§ (1) bekezdése rendelkezését megsértette.

b) Az első fokon eljáró bírósággént felperes a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot jelölte meg. Az alperesnek a saját határozatában foglaltak szerint a felperes keresetlevelét a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz kellett volna megküldenie. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak kellett volna döntenie először abban, hogy a hatásköre fennáll-e, és amennyiben a hatásköre hiányát állapította volna meg, e végzés jogerőre emelkedése esetén történhetett volna meg a keresetlevélnek a Fővárosi Törvényszékhez való továbbítása.

Az alperesnek a Kp. 40. § (1) bekezdésében foglalt továbbítási szabály jogellenes mulasztása azt eredményezte, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatáskörét az alperes és a Fővárosi Törvényszék idő előtti és jogosulatlan döntésével elvonta.

Felperes a keresetlevelet a Kp. 39.§ (1) bekezdése alapján az I. fokú szervhez nyújtotta be.

Ha az I. fokú kamarai szerv a keresetlevelet a II. fokú szervhez továbbította, amely azt a Fővárosi Törvényszéknek küldte meg, a Fővárosi Törvényszék akkor járt volna el helyesen, ha a keresetlevelet – a felperes, mint rendelkezésre jogosult címzésének és az alperes FF/107/2017. sz. határozatában foglalt tájékoztatásnak megfelelően - a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz a Kp. 47.§-a alapján átteszi. A Fővárosi Törvényszék megsértette a Kp. 45. § (1) bekezdés b) pontját, mert az áttételről nem döntött. Ennek elmulasztása jogsabálysértő.

c) Az első fokon eljáró bíróságnak a **kereset elbírálására nem volt hatásköre**. Felperes álláspontja szerint az első fokú bíróság a hatáskörét túllépve járt el.

ca) A kamarai I-II. fokú határozat nem a Kp. 12.§ (3) bekezdés d) pontja szerinti „*köztestületi jogvitában*” keletkezett, hanem kamarai fegyelmi ügyben. Az irányadó anyagi jogszabály – az 1998. évi XI. törvény (Üt.) - elkülöníti az Üt. 12/A.§-a szerinti *közigazgatási hatósági ügyeket* az Üt. VI. fejezetében szabályozott *fegyelmi ügyektől*. **A felperes véleménye szerint a „köztestületi jogvita” körébe nem tartoznak az 1998. évi XI. törvény hatálya alatt befejezett kamarai fegyelmi ügyek.**

A „*köztestületi jogvita*” fogalmát a Kp. nem határozza meg.

A köztestületi jogvita felperes véleménye szerint a kamarai tagsági viszony létrejötte és megszűnésével kapcsolatos jogvita, mivel ezt a kamarai jogterületet szabályozza közigazgatási jog.

A fegyelmi eljárás a kamarai tag által tanúsított magatartás (tevékenység vagy mulasztás) megítélése és szankcióval való sújtása érdekében lefolytatott eljárás, így nem minősül köztestületi jogvitának.

Az ilyen határozat bírósági felülvizsgálata azért tartozik a Kp. hatálya alá, mert a Kp. 4.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti egyedi döntést, a Kp. 4.§ (7) bekezdés 1. pont d) pontja szerinti köztestület szerve, illetve e) pont szerint jogszabály által közigazgatási cselekmény megvalósítására feljogosított egyéb szervezet hozta.

Ebből következően a **2017. december 12-én hozott II. fokú határozat ellen előterjesztett keresetlevél elbírálása - köztestületi jogvita - hiányában a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatáskörébe tartozott a Kp. 7.§ (1) bekezdés a) pontja alapján.**

cb) Az Üttv. 208. § (17) és (22) bekezdése, mint az anyagi jog átmeneti szabálya alapján a 2017. december 12-én hozott II. fokú kamarai határozat bírósági felülvizsgálatára az **Üttv. 2018. január 1-jén hatályba lépett Üttv. 139.§-a nem alkalmazható.**

A 208. § (22) bekezdése szerint a „*2019. január 1-jéig, de legkésőbb a regionális fegyelmi bizottságok megalakulásáig a fegyelmi eljárásokat az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény rendelkezései szerint kell lefolytatni.*”

Az Üttv. 2008. § (17) bekezdése szerint „*Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény alapján kiszabott fegyelmi büntetéshez fűződő hátrányos jogkövetkezményekre a fegyelmi büntetés kiszabásakor alkalmazandó szabályokat kell alkalmazni*”

Felperes véleménye szerint a „*fegyelmi eljárás lefolytatása*” fogalmi körébe a fegyelmi eljárás során hozott II. fokú határozat bírósági felülvizsgálata is bele tartozik.

Erre tekintettel a fegyelmi határozat bírósági felülvizsgálata szerint mivel a perben a 1998. évi XI. törvény (Üt.) 60.§ (5) bekezdése szerint **a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jár el**, a kereset elbírálása nem tartozott a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe.

Megjegyzendő: ezt támasztja alá az Üttv. 136.§ (3) bekezdése is, miszerint „*A pert az országos fegyelmi bizottság ellen kell megindítani.*”; azonban ez a szerv – figyelemmel az Üttv. 208.§ (22) bekezdésében foglaltakra – felperes tudomása szerint még nem jött létre, tehát a keresetindításra az Üttv. alapján nem kerülhetett volna sor.

Mindezekre a körülményekre tekintettel felperes álláspontja szerint az első fokú bíróság a hatáskörét túllépve járt el, melyre figyelemmel az **első fokú végzés jogszabálysértő.**

Felperes álláspontja szerint fentiekre tekintettel jogszabálysértő az is, hogy az első fokú bíróság a Kp. rendelkezéseit alkalmazta, mivel az Üttv átmeneti rendelkezései tekintettel az eljáró bíróságnak a kamarai fegyelmi ügyben 2017. december 12-én hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetet a **polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezete alapján kellett volna elbírálnia.**

d) Felperes álláspontja szerint **a perben a felperest jogi képviselő nem képviselte, meghatalmazást sem csatolt, a felperes így jogi képviselő nélkül járt el.** Jogi képviselő hiányában pedig a felperes nem volt köteles a bírósággal a Kp. 29.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 608.§ (1) bekezdés szerint elektronikus kapcsolattartásra.

Az E-ügyintézési törvény 1. § 19. pontja a jogi képviselő fogalmát az „*ügyfél képviseletében eljáró ügyvéd, ügyvédi iroda és kamarai jogtanácsos*” szövegezésbeli tartalommal határozza meg. Az E-ügyintézési tv. hatálya alá tehát az ügyvéd és kamarai jogtanácsos foglalkozású magánszemély csak abban az esetben tartozik, **ha nem saját ügyében, hanem az ügyfél képviseletében jár el.**

Az E-ügyintézési tv. 9. § (1) bekezdés b) pontja hatálya alá tehát a per – jogi képviselő hiányában – nem tartozott.

A felperest azonban a perben nem képviselte ügyvédi iroda, mivel felperes saját ügyében, mint magánszemély járt el.

Így jogi képviselet hiányában a Kp. 48. § (1) bekezdés 1) pontjának alkalmazásával a keresetlevél visszautasítása jogszabálysértő.

e) Az első fokú bíróság a Kp. alapján alkalmazandó Pp. 72. és 75.§-ában szabályozott „*kötelező jogi képviselet*” fennállásának kérdését a végzésében nem érintette, mivel a Törvényszék úgy tekintette, mintha a jogi képviselet fennállna. Erre azon téves következtetés alapján jutott, hogy a keresetlevélnek a [REDACTED] **Ügyvédi Iroda** által történt szerkesztéséből és ellenjegyzéséből tévesen úgy ítélte meg, hogy a jogi képviselet fennáll.

Felperes álláspontja szerint azonban a kötelező jogi képviselet a **Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatáskörébe tartozó közigazgatási perben, nem áll fenn.**

Amennyiben Tisztelt Kúria álláspontja szerint a keresetlevél elbírálása a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe tartozik, a végzés abban az esetben is jogszabálysértő, tekintettel arra, hogy a per ebben az esetben kötelező jogi képviselet hatálya alá tartozik.

A perben mivel felperes nem adott meghatalmazást a jogi képviselet ellátására, s a „kötelező jogi képviselet” elmulasztása esetében a Kp. 48.§ (1) bekezdése szerinti visszautasításnak nincs helye; így a Fővárosi Törvényszék előtti eljárásban – ha a Kp. 27.§ (1) és (4) bekezdése alapján a per kötelező jogi képviselet alá esett – a Kp. 46.§ (1)-

(2) bekezdése szerinti hiánypótlási eljárást kellett volna az első fokú bíróságnak alkalmaznia. Erre azonban a Fővárosi Törvényszék által nem került sor.

A keresetlevél visszautasítása tehát - hiánypótlási eljárás lefolytatása nélkül - ezen okból is a Kp.45.§ (1) bekezdés a) pontjában foglalt eljárás mellőzése miatt jogszabálysértő volt.

A fentiekre tekintettel felperes kéri a végzésnek a Kp. 114. § (4) alapján történő hatályon kívül helyezését.

8) Felperes a fellebbezési perköltségét a Kp. 35. § (1) bekezdése útján alkalmazandó Pp. 80. §-a alapján, a Pp. 81.§ (1) bekezdése szerinti az alábbi felszámítással érvényesíti.

Munkából való kiesés megtérítésének költsége 3 óra x 10.000,- Ft =	30.000,- Ft
Ügyviteli költség (leírás, fénymásolás, postai feladással felmerülő ktg)=	2.000,- Ft
Postaköltség: =	720,- Ft
Mindösszesen:	32.720,- Ft

Felperes kéri a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján a fenti perköltség megtérítésére a 93.§ (1) bekezdés c) pontja alapján elsődlegesen az államot kötelezni, abban az esetben, ha a visszautasító végzés hivatalból való meghozatalával kapcsolatban az alperes indítvánnyal nem élt; míg harmadlagosan a Pp. 386.§ (3) bekezdése alapján a költségek megállapítását.

Ha az alperes a visszautasításra vonatkozóan indítvánnyal élt, s az első fokú bíróság mivel ez alapján alakíthatta ki álláspontját, és így a jogsértő végzés meghozatalában erre tekintettel alperes befolyással volt, felperes kéri másodlagosan a költségekben az alperes marasztalását a Pp. 86.§ (2) bekezdése alapján.

9) A fellebbezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57.§ (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, így felperes a fellebbezési illeték lerovását mellőzte.

10) A Kúria előtti fellebbezési eljárásban mivel a jogi képviselő kötelező, és felperes személyesen jár el, a Kp. 27. § (1) és (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 75.§ (4) bekezdése alapján F/1 alatt csatolta a jogi szakvizsga bizonyítványának másolatát.

Felperes jelezte, hogy az E-ügyintézési tv. 1. § 29. pontja és a 9. § (1) bekezdés b) pontja alapján mivel a perben a jogi képviselő nem az ügyfelet képviseli, hanem saját maga ügyében jár el, a fellebbezést felperes papíros alapon, a Pp. 325. § (1) bekezdés b) pontja szerinti teljes bizonyító erejű magánokiratban nyújtja be a Kp. 28. § (2)-(3) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 114.§ (2) bekezdése alapján 3 egyező példányban a Fővárosi Törvényszékhez.

IV. A Kúria 2019. szeptember 25-én kelt Kpkf. VI.37.805/2018/2. sorszámú - fellebbezést visszautasító - végzése

11) A Kúria a 2019. szeptember 25-én kelt Kpk. VI. 37.805/2018/2. sorszámú végzésével az indítványozó fellebbezését visszautasította, a végzés ellen a felülvizsgálati kérelmet kizárta [I/3 irat].

A Kúria a fellebbezést visszautasító végzésében az alábbi indokolást rögzítette:

- [5] A végzéssel szemben a felperes papír alapon nyújtott be fellebbezést.
- [6] Indokolásában többek között sérelmezte, hogy a Fővárosi Törvényszéknek az eljárásra nem volt hatásköre, figyelemmel arra, hogy a keresettel támadott határozat nem köztisztviselési jogvitában keletkezett, hanem kamarai fegyelmi ügyben. Ennél fogva a Kp. 12. § (3) bekezdés d) pontjára alapítottan a Fővárosi Törvényszék hatásköre nem áll fenn, az eljárásra a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság rendelkezik hatáskörrel.
- [7] Vitatta továbbá, hogy a perben elektronikus kapcsolattartásra lett volna kötelezett. Álláspontja szerint a perben a felperest jogi képviselő nem képviselte, meghatalmazást nem csatolt, a felperes így jogi képviselő nélkül járt el. Jogi képviselő hiányában pedig a felperes nem volt köteles a bírósággal a Kp. 29. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 608. § (1) bekezdés szerint elektronikus kapcsolattartásra. E körben hivatkozott az E-ügyintézési törvény 1. § 19. pontjára, mely a jogi képviselő fogalmát akként határozza meg, hogy az az ügyfél képviselőjében eljáró ügyvéd, ügyvédi iroda és kamarai jogtanácsos. Az E-ügyintézési törvény 9. § (1) bekezdés b) pontja hatálya alá a per jogi képviselő hiányában nem tartozott.

Hangsúlyozta továbbá, hogy amennyiben a Fővárosi Törvényszék hatáskörének megállapítására sor is kerül, az elsőfokú bíróság végzése ebben az esetben is jogszabálysértő, tekintettel arra, hogy a per ekkor a kötelező jogi képviselő hatálya alá tartozik. Mivel a felperes nem adott meghatalmazást a jogi képviselő ellátására, és a kötelező jogi képviselő elmulasztása esetében a Kp. 48. § (1) bekezdése szerinti visszautasításnak nincs helye, a bíróságnak hiánypótlási eljárást kellett volna lefolytatnia, erre azonban nem került sor.

- [8] Az alperes észrevételében az elsőfokú végzés helybenhagyására tett indítványt.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A fellebbezés érdemi elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.
- [10] A felperes hatásköri kifogásait illetően a Kúria hangsúlyozza, hogy a Kp. 12. § (3) bekezdés d) pontja alapján a köztisztviselési jogvitában a törvényszék rendelkezik hatáskörrel. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvény 279. §-a értelmében a köztisztviselő, illetve szervei és a köztisztviselési tagok, illetve az egyes köztisztviselési szervek, tisztségviselők közötti jogvitában, továbbá a köztisztviselő, illetve szervei, tisztségviselői és a köztisztviselő felett törvényességi felügyeletet vagy ellenőrzést gyakorló szerv közötti jogvitában a közigazgatási ügyben eljáró bíróság dönt. Ezen jogszabályhely és a Kp. hatásköri szabályainak együttes értelmezéséből egyértelműen kitűnik, hogy a fegyelmi határozatok bírósági felülvizsgálata is törvényszéki hatáskörbe tartozik.
- [11] A Kp. 27. § (1) bekezdése szerint a törvényszék előtt a jogi képviselő kötelező. A Kp. 26. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 75. § (2) bekezdés a) pontja szerint, ha a jogi képviselő kötelező – törvény eltérő rendelkezése hiányában – a jogi szakvizsgálattal rendelkező személy saját ügyében, jogi képviselő nélkül is eljárhat, őt úgy kell tekinteni, mintha jogi képviselővel járna el. Az E-ügyintézési törvény 9. § (1) bekezdés b) pontja alapján, ha nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján törvény vagy nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, elektronikus ügyintézésre köteles valamennyi, a 2. § (1) bekezdése szerinti ügy tekintetében az ügyfél jogi képviselője.
- [12] Ezen rendelkezésekből kitűnően az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes keresetlevelét elektronikus úton lett volna köteles előterjeszteni. A felperes – függetlenül attól, hogy keresetlevelét két tanú aláírásával látta el – saját ügyében jogi képviselőnek minősül, így módon a felperes által sérelmezett hiánypótlási eljárás lefolytatásának sem volt helye.

- [13] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Pp. 75. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a saját ügyében eljáró, jogi szakvizsgával rendelkező fél már kedvezőbb elbánásban részesül, mint a jogi szakvizsgával nem rendelkező fél, a kötelező elektronikus kapcsolattartás alóli mentesülés esetén ezen körülmény kétszeresen kerülne értékelésre. Ebben az esetben ugyanis kizárólag a saját ügyében eljáró, jogi szakvizsgával rendelkező fél mentesülne a kötelező elektronikus kapcsolattartás alól, azon felek, akiknek jogi képviselőt kell meghatalmazniuk azonban nem. Ez az értelmezés olyan pozitív diszkriminációt jelentene, amely ellentétes a Kp. és a Pp. eljárásrendjével, figyelemmel arra is, hogy ezen két eljárási jogszabály szerint az ilyen felet jogi képviselővel eljáró félnek kell tekinteni.
- [14] A felperes mindezek ellenére fellebbezését is papír alapon nyújtotta be, így annak érdemi elbírálására nem kerülhet sor. A Kp. 112. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 102. § d) pontja értelmében a fellebbezést vissza kell utasítani, ha a beadványok elektronikus előterjesztésére köteles fellebbezésre jogosult a fellebbezést nem elektronikus úton, nem a kötelezően használandó elektronikus úrlapon vagy elektronikus elérhetősége megjelölése nélkül terjeszti elő.
- [15] A fentebb kifejtettek okán a felperes elektronikus kapcsolattartásra volt kötelezett, fellebbezését azonban papír alapon nyújtotta be, így a másodfokú bíróság annak visszautasításáról határozott a Kp. 102. § d) pontjára hivatkozással.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

12) Indítványozó az érdemi jogorvoslatot nem tudta igénybe venni, mert a Fővárosi Törvényszék 22. K. 700.494/2018-3. sorszámú - keresetlevelet visszautasító - végzése ellen előterjesztett fellebbezést a Kúria – a végzésével – visszautasította. A felülvizsgálatot pedig kizárta.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

13) Indítványozó a Kúria végzését papíros alapon történt kézbesítés alapján vette át, 2019. október 2-án. A 60 napos alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő így 2019. december 1-én jár le, amely határidő utolsó napja mivel vasárnapi napra esik, indítványozó az alkotmányjogi panaszát 2019. december 2-án postára adhatja, vagy elektronikusan előterjesztheti.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

14) Az indítványozó közigazgatási jogvitája tekintetében született az I-II: fokú végzés – amely a bírói úton való igényérvényesítésből lényegében a felperes indítványozót kizárta. Erre tekintettel a felperes indítványozó érintettsége nem kíván külön bizonyítást,

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

15) A fél önrendelkezési joga [Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésében foglalt szabadsághoz való jog] körébe tartozó kérdés, hogy egy közigazgatási perben jogi képviselővel vagy személyesen kíván-e eljárni. A személyes eljárásból abban az esetben sem zárható ki, ha a bíróság előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező. A jogi képviselő kötelezősége ugyanis a felet nem foszthatja meg alapvető jogaitól az által, hogy a perben jogi képviselőnek is részt kell vennie.

Alapvető jelentőségű alkotmányossági kérdés, hogy a fél a bíróság előtti eljárásban az által elvesztheti-e a perbeli jogait abban a kérdésben, hogy peres eljárást kezdeményezzen az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt igénye érvényesítése érdekében, akár abban az esetben, ha a jogi képviselő kötelező, akár abban az esetben, ha a jogi képviselő nem kötelező.

Sújtható-e a fél azzal, hogy a bíróság a keresetlevelet nem tárgyalja (és azt a bíróság visszautasítja) azon okból, mert álláspontja szerint a fél azáltal, hogy a jogi szakvizsgabizonyítványát csatolta, a fél már jogi képviselővel járt el, azonban mivel nem elektronikus úton terjesztette elő a keresetlevelet, a keresetlevél nem tárgyalható.

Megfosztható-e a felperes a jogorvoslati jogától az által, hogy a fellebbezést, mint jogi szakvizsgálattal rendelkező magánszemély terjesztette elő, azonban ezt nem elektronikus úton tette meg, így a fellebbezés érdemben nem volt tárgyalható.

Alapvető alkotmányjogi kérdés, hogy a közigazgatási perben a fél mikor jár el jogi képviselővel. Ehhez szükséges-e meghatalmazás csatolása, vagy a bíróságok „rákenhetik” a félre azt, hogy jogi képviselővel jár el, mert személyében az eljárási feltételhez csatolta a jogi szakvizsga bizonyítványát.

Indítványozó szerint a tényeket nem pótolják a bíróságok által előrangotott „virtuális jogbuborékok” amelyek a valóságban az adott esetben – tényállás hiányában - nem alkalmazható jogszabályi rendelkezéseket jelenítenek meg, s csak azért alkalmazzák a bíróságok, hogy ne kelljen a bírósághoz forduló személy igényét érdemben elbírálni!

Indítványozó szerint azonban ezeknek a jogszabályoknak a léte önmagában alaptörvényellenes, mert csak azért kerültek megalkotásra, hogy a kérelem (közigazgatási jogvita) érdemi elbírálásához vezető úton a felperes számára akadályt jelentsenek.

Ugyanis az Alaptörvény 28. cikkében foglalt követelmény tekintetében okszerűtlen, logikátlan, emberellenes olyan szabály alkotása, amely csak arra való, hogy – a köznapi nyelvre lefordítva: - „*ki lehessen pöckölni a bírósági eljárásból a keresetlevelet, ha éppen a bíróságnak arra szottyan kedve.*” Milyen logikai, célszerűségi és emberiességi tartalom az, amely a jogi képviselő nélkül eljáró személy esetében - pl. egy pék foglalkozású természetes személy esetében - a keresetlevelet postai úton lehetővé teszi a bírósághoz közvetlenül történő benyújtásra, míg egy ügyvéd foglalkozású személy esetében ezt nem teszi lehetővé?

Felperes indítványozó úgy véli, hogy az I-II. fokú bíróság által hozott határozat és alkalmazott jogszabályok nélkülözik az emberi méltóság Alaptörvény I. cikk és II. cikkben foglalt sérthetetlenségének és elidegeníthetlenségének követelményét, mert

- egyrészt nem veszi figyelembe a tényeket: a felperes indítványozó magánszemélyként jogi képviselő nélkül nyújtotta be mind a keresetlevelét, mind pedig a fellebbezését,
- másrészt a jogi szakvizsga bizonyítvány - meghatalmazás csatolása hiányában - nem teszi jogi képviselővé az eljáró természetes személyt, s így nem kötelező az elektronikus kapcsolattartás a magánszemély számára;
- harmadrészt az I-II. fokú bíróság olyan jogszabályokat hív fel, amely semmilyen kapcsolatban nincs azokkal a tényekkel, amelyek alapján a felperes indítványozó jogfosztása megtörtént.

Az I-II. fokú végzések nélkülözik az Alaptörvény V. cikk és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt, tisztességes, időszerű és pártatlan bírósági eljárás legminimálisabb mértékű elveinek betartását: az I. fokú bíróság úgy hozta meg a végzését, hogy alperes védíratát nem küldte meg felperesnek, a II. fokú bíróság pedig a fellebbezésben foglalt érveket nem merítette ki, azok egy részét nem is vizsgálta, olyan jogszabályra hivatkozott, amely a perben nem is volt alkalmazható.

A szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jog és a gondolat-szabadság érvényesülésének biztosítója az az érvrendszer, amelyet a fél a bírósági eljárásban a keresetlevél és fellebbezés esetében, mind az igénye érvényesítése, mind pedig az általa sérelmesnek tartott határozat felülvizsgálata érdekében kifejt. A bírósági eljárásban elengedhetetlen, hogy a bíróságok az ebben foglaltakra a kereset érdemi elbírálása során az ítéletben, továbbá a fellebbezés során a II. fokú határozatban érdemi választ adjanak. Ezek a jogok így kapcsolódnak a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető joghoz, ez utóbbi jognak egyik legalapvetőbb biztosítékaként. Nem lehet azonban abban az esetben tisztességes és pártatlan bírósági eljárásról beszélni, ha a fél nem fordulhat jogi képviselő nélkül bírósághoz, és nem adhatja be a kérelmét papíros alapon a jogvitában való bírósági ítélet meghozatala érdekében, mint ahogy ezek a jogszabályi rendelkezések ezt előírják.

Mindezek a körülmények indítványozó szerint a bírói döntések alaptörvény-ellenességét alapvetően befolyásolták. Ezért indítványozó szerint a jogszabályok megsemmisítése indokolt.

16) Felperes indítványozó úgy véli, hogy fenti alaptörvény-ellenesség bekövetkezésében alapvető jelentőségű volt azoknak a törvényi rendelkezéseknek az alkalmazása – amelyeket nem lehetett volna alkalmazni – a felperes indítványozó bírósági eljárást kezdeményező kérelmének és a fellebbezésének visszautasítása alapjaként. Sem a tényállásszerűség nem állt fenn, sem a jogi relevancia az adott jogszabályi rendelkezések alkalmazhatóság tekintetében.

Erre tekintettel indítványozó kéri a kifogásolt, alaptörvény ellenes törvényi rendelkezések megsemmisítését is.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

IV. cikk

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

VII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa, vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

ba) *A tisztességes, pártatlan és időszerű bírósági eljáráshoz való jog sérelme, és a jogorvoslathoz való jog sérelme*

baa) Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a fenti sérelmekkel kapcsolatban az alábbi rendelkezést tartalmazza:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az ügyben lényeges tényező, hogy az indítványozó a Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa határozata – azaz más közigazgatási döntés - ellen terjesztett elő jogorvoslatot, a közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálata érdekében. A keresetlevélben a felperes indítványozó tárgyalás tartását kérte.

A bírósági eljáráshoz való jog alapján a kereset kezdeményezése tehát egyben jogorvoslati jogát és a tárgyalás tartásához való jogát is érintette. Lényegében ezeknek a jogoknak az érvényesítését akasztotta meg az I. fokú bíróság (a keresetlevél visszautasításával), és a II. fokú bíróságként eljáró Kúria (a fellebbezés visszautasításával).

A másik lényeges tényező, hogy az Alaptörvény nem rendelkezik arról, hogy a jogi képviselőt választó félnek (2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 1.§ (6) bekezdés] megszűnnének a jogai arra, hogy a „jogorvoslattal élés”-ből ebben az esetben a saját személye által való joggyakorlás megvalósításával ki lenne zárva.

Különösen nem tartalmazza az Alaptörvény, hogy a jogi képviselő a képviselt fél érdekében csak elektronikus úton terjeszthet elő kérelmeket (keresetlevelet, fellebbezést stb.).

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt normaszövegben tehát nincs előírás arra, hogy

- a fél, ha jogi képviselőt választ, ebben az esetben a bírósági és a jogorvoslati eljárásban a csak a jogi képviselő járhat el, a fél nem;

- a jogi képviselő kizárólag elektronikus úton terjeszthető elő a bírósági eljárást kezdeményező kérelmet és jogorvoslati kérelmet.

Mindebből következően felperes úgy véli, hogy a 2017. évi I. törvény (Kp.) 29.§ (1) bekezdése és 48.§ (1) bekezdés l) pontja, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 608.§ (1) bekezdése, – amely a jogi képviselő számára az iratok elektronikus benyújtását előírja, és nem ezen formában történő igényérvényesítés lehetőségét (tehát a papíros alapon való kérelem benyújtását) kizárólag a jogi képviselővel eljáró fél számára megtagadja - alaptörvény ellenes.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján – indítványozó álláspontja szerint – nem lehet olyan következtetésre jutni, hogy az E-ügyintézési törvény kötelezettséget állapíthatna meg a jogi képviselő számára az elektronikus úton való igényérvényesítésre (fellebbezésre), miközben ez a fél számára nem kötelező. A félnél több jog és kötelezettség ugyanis a képviselőt sem illeti meg. Nincs olyan másik alapvető jog érvényesülése, vagy alkotmányos érdek védelme, amelyre tekintettel az ilyen szabályozás (a bírósági eljárásban jogi képviselő meghatalmazása esetében a kommunikációból a fél kizárása, illetve a fél számára nem, azonban a jogi képviselő részére a kötelező elektronikus kapcsolattartás előírása - megfelelne az Alaptörvénynek.

I. cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

E körben indítványozó hivatkozik az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (E-ügyintézési törvény) 9.§ (1) bekezdés b) pontja alaptörvény-ellenességére is.

9. § (1) Ha nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján törvény vagy nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, elektronikus ügyintézésre köteles valamennyi, a 2. § (1) bekezdése szerinti ügy tekintetében

[...]

b) az ügyfél jogi képviselője.

Egyrészt az E-ügyintézési törvény 3.§-a az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

3. § (1) Magyarországon az ügyfelet megilleti a jog, hogy az elektronikus ügyintézését biztosító szerv előtti ügyét – az e törvényben meghatározott módon – elektronikusan intézze.

(2) A büntetés, az intézkedés és a kényszerintézkedés végrehajtása során a fogvatartott személy (1) bekezdése szerinti joga a végrehajtás rendjének és fogvatartás biztonságának megtartása, valamint a büntetőeljárás eredményessége érdekében törvényben korlátozható. Ebben az esetben, ha a fogvatartott elektronikus ügyintézésre lenne köteles, mentesül e kötelezettsége alól.

(3) Azt, hogy a beadvány elektronikus benyújtására szolgáló, jogszabályban meghatározott elektronikus kapcsolattartási módokat és technikai eszközöket jogszerűen alkalmazzák, vélelmezni kell.

Ebből az következik, hogy az ügyfélnek az elektronikus kapcsolattartás (az adott szerv elektronikus ügyintézés biztosítására köteles [E-ügyintézési törvény 2.§ (1) bekezdés] akkor

az ügyfelet jogosultságként illeti meg ez a lehetőség. **Azaz az ügyfelet nem lehet az elektronikus kapcsolattartásra kötelezni.**

Az ügyfelet tehát választási jog illeti meg, hogy az elektronikus kapcsolattartással tud-e élni (van-e erre eszköze, ismerete, pénzügyi lehetősége stb.), vagy pedig a hagyományos lehetőséggel (ügyfélfogadáson való segítő részvétellel, önállóan papíros alapon stb.) kíván eljárni.

Indítványozó álláspontja szerint ez a jog – az ügyfelet illeti meg, független attól, hogy az ügyfélnek mi a végzettsége, képzettsége, tulajdoni állapota, beosztása, szakmája stb.

Ebből következően a jogi képviselő ügyvéd sem kötelezhető – az ügyfele képviselésében való eljárás során – az elektronikus út választására.

Felperes indítványozó szerint, amennyiben a technikai, biztonsági és állandósági feltételek megengedik, feltételezhető hogy a jogi képviselő is az elektronikus kapcsolattartást fogja választani a gyorsaság, az ügyről való informáltság miatt, de – a magánszolgáltatók elektronikus licensze, és a papíros alapon történő megőrzés kötelezettsége miatt - közel sem költségmentesebb eljárásra tekintettel.

A jogi képviselő számára azonban az elektronikus beadvány benyújtásnak, olyan kötelezővé tétele, amely ennek hiányában a beadvány olyan kezelését, minősítését írja elő a törvény, hogy az hatálytalan, nem létező, és a Kp. 48.§ (1) bekezdés l) pontja alapján – később már soha nem pótolható módon – a visszautasítás szankciójával sújtja, indítványozó szerint alaptörvény ellenes.

bab) Ez – az E-ügyintézési törvény 9.§ (1) bekezdés bevezető sorában említett nemzetközi kötelezettségvállalással is ellentétes, mert a nemzetközi szerződések ilyen kötelezettséget nem írnak elő.

Ezek a nemzetközi jogi dokumentumok a következők:

Európai Unió Alapjogi Charta (2016/C 202/02); 47. cikk:

A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog
Mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.

Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. Mindenkinek biztosítani kell a lehetőséget tanácsadás, védelem és képviselő igénybevételéhez.

Emberi Jogok Európai Egyezménye: 6 cikk 1. pont, 13.-14. cikk,

6. CIKK

Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás

kiskorúak érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.

13. CIKK

Hatékony jogorvoslathoz való jog

Bárminek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

14. CIKK

Megkülönböztetés tilalma

A jelen Egyezményben meghatározott jogok és szabadságok élvezetét minden megkülönböztetés, például nem, faj, szín, nyelv, vallás, politikai vagy egyéb vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés szerinti vagy egyéb helyzet alapján történő megkülönböztetés nélkül kell biztosítani.

A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya: III. rész 14. cikk.

A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el. A sajtót és a nyilvánosságot ki lehet zárni a tárgyalás egy részéről vagy az egész tárgyalásról mind erkölcsi okokból, a demokratikus társadalom közrendjének, vagy az állam biztonságának védelme érdekében, mind akkor, amikor a felek magánéletének érdekei azt követelik, mindpedig a bíróság által feltétlenül szükségesnek ítélt mértékben, az olyan különleges körülmények fennállása esetén, amikor a nyilvánosság ártana az igazságszolgáltatás érdekeinek; azonban minden büntető vagy polgári ügyben hozott ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, kivéve, ha a fiatalok érdekei más kívánnak, vagy ha az eljárás házassági jogvitára vagy gyermekek gyámságára vonatkozik.

Mindezek a dokumentumok korlátozás és megkötés nélkül lehetőséget adnak a bírósági eljárás megindításához és a jogorvoslat előterjesztéséhez, függetlenül attól, hogy a fél maga jár el, vagy jogi képviselőt vesz igénybe.

A jogi képviselet során az elektronikus eljárás kötelező igénybe vétele és ennek elmulasztása esetében a bírósági eljárást kezdeményező kérelem kizárása, valamint a jogorvoslat kizárása alaptörvény-ellenes.

Mindebből látszik, hogy az érdemi és hatékony jogorvoslatra sem a kamarai határozat ellen, sem pedig a bírósági végzéssel szemben – amely a felperes indítványozót 3.000,- Ft illetékben is marasztalta - nem kerülhetett sor.

Erre tekintettel kéri indítványozó az indítványban szereplő törvényi rendelkezések megsemmisítését.

bb) Az alapjogok állam általi biztosításához való jog, az emberi méltósághoz való jog, a szabadsághoz és személyes biztonsághoz való jog sérelme, a gondolat-szabadság sérelme

bb) Az I-II. fokon eljáró bíróságok által alkalmazott jogszabályok nem tesznek eleget az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jogok védelmének biztosításához való jognak.

Nincs ugyanis más alapjog védelme és alkotmányos érték védelme érdekében azon szabálytól való törvényben való eltérésnek, hogy az elektronikus ügyintézéshez való lehetőség (mint jog) kötelezettségként kerül előírásra. Az E-ügyintézési törvény 9.§ (1) bekezdés b) pontjában az elektronikus ügyintézésnek a jogi képviselő részére történő kötelezővé tétele, valamint a közigazgatási perben Kp. 39.§ (1) bekezdése utaló szabállyal a Pp. 608.§-ában foglaltak szerint a keresetlevél és fellebbezés jogi képviselő által való kötelező tétel, és különösen ezen kötelezettség elmulasztásának azzal a jogkövetkezésménnyel való párosítása, hogy a keresetlevél és a fellebbezés a visszautasítás következtében nem bírálható el [Kp. 48.§ (1) bekezdés l) pontja és Kp. 102. § (1) bekezdés d) pontja] és többé már nem terjeszthető elő alapvetően sérti az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt, alapvető jogok védelmére vonatkozó rendelkezést, így Alaptörvény-ellenességet valósítanak meg.

bbb) Az emberi méltósághoz való jogot is a törvényi rendelkezések sértik, mert formális okok miatt zárták ki az jogvitát elbíró ügyvédi kamarai szervvel szemben a jogorvoslatot jelentő keresetlevél, és a keresetlevél visszautasításáról rendelkező bírósági végzés elleni fellebbezést.

Különösen súlyos alaptörvény-ellenességet jelent ez azért, mert a fellebbezés visszautasítására csak az első fokú bíróság jogosult a Kp. 102. § (1) d) pontjára alapított okból, miszerint „*d) a beadványok elektronikus előterjesztésére köteles fellebbezésre jogosult a fellebbezést nem elektronikus úton, nem a kötelezően használandó elektronikus úrlapon vagy elektronikus elérhetősége megjelölése nélkül terjeszti elő.*”

A Kúria ezen indoknál fogva a fellebbezést nem utasíthatta volna vissza.

bbc) Itt szükséges indítványozónak megjegyezni, hogy az indítványozó nem volt köteles a beadványok elektronikus előterjesztésére, mivel magánszemélyként járt el, meghatalmazást a felperes a perben nem csatolt, a közigazgatási perben jogi képviselőt nem vett igénybe sem a keresetlevél előterjesztésekor, sem pedig a keresetlevelet visszautasító végzés ellen előterjesztett fellebbezésre tekintettel, a fellebbezési eljárás során.

Az E ügyintézési törvény 9.§ (1) bekezdés b) pontjában foglalt képviseleti joggal tehát nem rendelkezett (nem volt az ügyfél jogi képviselője).

Mindebből következően az I-II. fokú bíróság olyan tényállást állapított meg és arra alapította a visszautasító döntését és alkalmazott jogszabályokat, amely sem ténybelileg, sem jogilag nem felelt meg a törvényi és alaptörvényi rendelkezéseknek.

A felperes indítványozónak a szabadsághoz és személyi biztonsághoz való alapvető jogát mindez sérti. A felperes szerint az ember szabadságát és személyi biztonságát nemcsak az sérti, ha az Alaptörvény IV. cikk (2)-(3) bekezdésében foglalt különös tényállások bekövetkeznek.

Az ember szabadsága és személye biztonsága abban az esetben is sérelmet szenved, ha a bírósághoz való fordulás során az eljáró bíróságok önkényesen olyan tényállást állapítanak meg és olyan önkényesen olyan jogszabályi rendelkezést alkalmaznak – különösen tárgyalás tartása nélkül – amely a valósággal nincs semmilyen logikai kapcsolatban. Azaz a tényállást a

bíróságok alaptalanul, önkényesen, a fél kérelme hiányában állapítják meg, majd annak alátámasztására önkényesen kiválasztott jogi normával támasztják alá a saját döntésüket. Az adott ügyben az I-II. fokú bíróság részéről sajnálatos módon ez történt!

Az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésében biztosított gondolat-szabadság, mint alapjog kérdésével a felperes indítványozó indítványa lényegi viszonyban áll, mert az eljáró bíróságok sem a felperes indítványozó által a beadványokban előadott – alperes által nem is vitatott (mivel tárgyalásra nem került sor) - tényeket, sem pedig a keresetet alátámasztó jogi érvelést nem vették figyelembe.

Az embernek (indítványozónak) a gondolat-szabadság alapján, a **jogállamra**, mint az emberek között kialakított és együttműködést feltételező, a jogszabályok betartásával, demokratikusan működő állami formációnak a tisztességes működésére **vonatkozó meggyőződése** [Lásd az Alaptörvény Nemzeti Hitvallás „Valljuk” szövegrészeit és az Alaptörvény B cikk (1) bekezdését] súlyos alaptörvény-ellenességet szenvedett az I-II. fokú bírósági határozat folytán, különösen azért, mert annak egyik szereplője maga a Kúria volt.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon a határozat végrehajtásának felfüggesztését, mert érdemi döntés nem született a kereset tárgyában.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Indítványozó csatolja I/1 alatt az ügyvédi meghatalmazást.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Indítványozó a személyes adatai közzétételéhez nem járul hozzá.

d) Indítványozó csatolja az alábbi melléleteket:

I/2 Fővárosi Törvényszék 22. K.700.494/2018/3. sorszámú - keresetlevelet visszautasító – végzése

I/3 Kúria Kpkf. VI. 37.805/2018/2. sorszámú, a fellebbezést visszautasító végzése

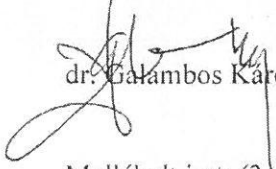
Indítványozó kéri a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt indult, a felperes indítványozó szerint nem ismert eljárás, és a Fővárosi Törvényszék 22. K. 770494/2018. számú iratainak beszerzését a nem tisztességes és időszerű eljárás bizonyítékául.

Budapest, 2019. november 29.

Tisztelettel:

[REDACTED]
felperes

képviseletében, a dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében

dr. Galambos Károly ügyvéd

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1300 Budapest, E. Pf. 25.
Székhely: 1051. Pf. Kiscsú. 7 (2/1)
Adószám: 18750903-1-42

Mellékelt irat: (3 db)

- 1/1 Ügyvédi meghatalmazás az alkotmányjogi panasz eljárásra
- 1/2 Fővárosi Törvényszék 22. K.700.494/2018/3. sorszámú - keresetlevelet visszautasító – végzése
- 1/3 Kúria Kpkf. VI. 37.805/2018/2. sorszámú, a fellebbezést visszautasító végzése